'Знам једну реч због које би, када би је изговорио, нестало оно што осећа. Када би рекао: ‘E'узу биллахи минеш-шејтанир-раџим (Тражим заштиту код Аллаха од проклетог шејтана), нестало би оно што осећа.’

Сулејман ибн Суред, нека је Аллах задовољан њиме, је казао: „Седео сам са Веровесником, мир и благослов Божији нека су на њега, док су се двојица људи међусобно вређала. Једном од њих је лице поцрвенело, а вратне жиле су му се надуле. Тада је Веровесник, мир и благослов Божији нека су на њега, рекао: 'Знам једну реч због које би, када би је изговорио, нестало оно што осећа. Када би рекао: ‘E'узу биллахи минеш-шејтанир-раџим (Тражим заштиту код Аллаха од проклетог шејтана), нестало би оно што осећа.’ Тада су му рекли: ‘Посланик, мир и благослов Божији нека су на њега, каже да тражиш заштиту код Аллаха од шејтана.’ Па је рекао: 'Зар сам ја луд?'“

[صحيح] [متفق عليه]

Два човека су се свађала и вређала један другог пред Послаником, мир и благослов Божији нека су на њега, а лице једног од њих је поцрвенело и жиле око његовог врата су се надуле. Па је рекао, нека су Божији благослов и мир на њега: „Знам реч коју када би овај љутити човек изговорио, његов би гнев нестао. Када би рекао: E'узу биллахи минеш-шејтанир-раџим (Тражим заштиту код Аллаха од проклетог шејтана), гнев би га напустио.“ Тада су му рекли: „Посланик, нека су Божији благослов и мир на њега, је рекао да затражиш заштиту код Аллаха од шејтана.“ А он је одговорио: „Зар сам ја луд?!“ Мислећи да само онај ко је полудео тражи заштиту од шејтана.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3578